

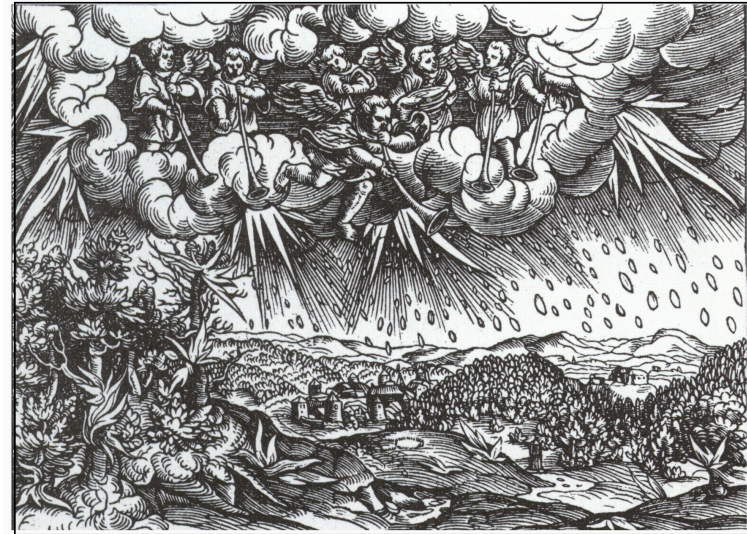
Onzen Heertje

Openbaringen

A2

Vu. Fonds Het Goede Doel vzw., Doornstraat 11A,
8970 Poperinge
2010/11

Gelieve de hoofdstukken aan te passen we waren genoodzaakt te splitsen.

1 De eerste zes bazuinen (8,6-9,21)

8 6De zeven engelen, ieder met een bazuin, maakten aanstalten om erop te blazen.

7 Toen blies de eerste engel op zijn bazuin¹. Er kwam hagel en vuur, gemengd met bloed, en dat werd op de aarde geworpen. Een derde deel van de aarde brandde af, evenals een derde deel

van de bomen en al het groen.

¹ Bazuinen herinneren aan 1 Kor. 15:52; 1 Thess. 4:16. Ze verwijzen naar het oordeel. Zo worden ze beschreven, de zeven (7 engelen bij Henoeh genoemd: Uriël, Raphaël, Raguël, Michaël, Sariël, Gabriël, Remiël) bazuinen (Ex 19 op de Sinaï, Jos 6: Jericho, Joël de Dag van JHWH): De eerste bazuinen (redeloze wereld wordt getroffen): hagel en vuur vermengd met bloed, één derde van de bomen en alle gras gaat in vlammen op. Ten tweede: iets wat lijkt op een brandende berg wordt in zee geworpen in de zee en doet het zeewater veranderen in bloed, wat zeedieren en vissen zal doen sterven. Ten derde: een brandende ster valt neer op aarde en vergiftigd het zoet (en dus drinkbaar) water. Velen zullen sterven door vergiftiging. vierde: zon, maan en sterren worden gedeeltelijk verduisterd. Wat dus alweer een basisbehoefte wegneemt: zonlicht.

8De tweede engel blies op zijn bazuin. Iets dat eruitzag als een grote berg², waar de vlammen uitsloegen, werd in zee gegooid. Een derde deel van het water werd bloed, 9 een derde deel van alle in zee levende wezens ging dood en een derde deel van de schepen³ verging. 10 De derde engel blies op zijn bazuin. Uit de hemel viel een grote ster⁴, die zo fel brandde als een fakkel. Hij viel op een derde deel van de rivieren en op de waterbronnen. 11 De naam van de ster is Alsem. Dat derde deel van het water werd alsem. Veel mensen stierven door het water, dat bitter geworden was. 12 De vierde engel blies op zijn bazuin. Een derde deel van de zon⁵, van de maan en van de sterren werd getroffen, waardoor dat deel verduisterd werd. Een derde deel van de dag en ook van de nacht was er dus geen licht. 13 In mijn visioen hoorde ik de luide roep van een *adelaar*⁶ die hoog in de lucht vloog: ‘Wee! Wee! Wee de mensen die op aarde leven! Want dadelijk klinken de bazuinen van de drie engelen die nog niet geblazen hebben.’

Openb. 9

² Brandende berg: ster cf. Henoch.

³ Joh. vermengt duidelijk de elementen, enerzijds volgt hij een beetje de plagen van Egypte, maar anderzijds begint hij hier reeds indirect de mens te treffen cf. schepen en hij wijkt af van zijn derde (Gods barmhartigheid), waar hij al het gras treft.

⁴ Grote ster: sterren en bergen zijn in Henoch hetzelfde. ΑΨΙΝΤΟΣ. = alsem, is gif. Ook Jezus spreekt van de Satan die als een ster – of een bliksemstraal uit de hemel komt (Lucas 10:18). Henoch 86 schrijft dat Azazaël of Semjasa uit de hemel vallen (uit de hemel). De zeven voornaamste slechte geesten, waarvan Abaddo, de koning van de afgrond is, van het verderf (Hebr. Abaddon). De zwarte rook verduistert de zon. Het kwade verdoezelt het licht.

⁵ De negende plaag in Egypte, de hemellichamen moeten eraan geloven.

⁶ Adelaar: In Matt. 24 wordt de arend al als het symbool van het oordeel (Waar een lijk is, daar zullen de gieren /αετος zich verzamelen.) opgevoerd.

9: En de gedaanten der sprinkhanen⁷ waren den paarden gelijk, die tot den oorlog bereid zijn; en op hun hoofden waren als kronen, het goud gelijk, en hun aangezichten als aangezichten van mensen.

10 De derde engel blies op zijn bazuin. Uit de hemel viel een grote ster, die zo fel brandde als een fakkel. Hij viel op een derde deel van de rivieren en op de waterbronnen. 11 De naam van de ster is Alsem. Dat derde deel van het water werd alsem. Veel mensen stierven door het water, dat bitter geworden was.

12 De vierde engel blies op zijn bazuin. Een derde deel van de zon, van de maan en van de sterren werd getroffen, waardoor dat deel verduisterd werd. Een derde deel van de dag en ook van de nacht was er dus geen licht.

⁷ Cf. Joël 2: 25 Ik zal jullie schadeloosstellen voor de oogst van jaren die door al die zwermen sprinkhanen is opgevreten, door mijn grote leger, dat ik op jullie had afgestuurd. maar ook Nah 3: 14 als een zwerm sprinkhanen, ook al ben je net zo talrijk en plant je je voort als de bidsprinkhaan (8ste plaag van Eg.)

13 In mijn visioen hoorde ik de luide roep van een adelaar die hoog in de lucht vloog: ‘Wee! Wee! Wee⁸ de mensen die op

aarde leven! Want dadelijk klinken de bazuinen van de drie engelen die nog niet geblazen hebben.’

2 Hij opende die put, waaruit rook opsteeg als uit een grote oven. De zon en de hemel werden verduisterd door de rook uit de put. 3 Uit de rook kwamen sprinkhanen neer op de aarde. Ze kregen de beschikking over dezelfde vermogens als

⁸ 1ste wee: morele pijniging, 2de wee: ...

schorpioenen⁹ op aarde 5 doden mochten ze hen niet, alleen pijnigen, vijf maanden lang

⁹ Schorpioenmensen komen ook voor bij het bewaken van de onderwereld in het Gilgamesj epos, paardmensen horen bij de centauren. De sprinkhanen plagen de mens vijf maanden in een jaar. Zo kan men vermoeden dat het gaat om de gehele mensheid op het moment dat die boze geesten – of dat kwaad mensen pijnigt – actief is. Wroeging kan de mens doen verlangen naar de dood, maar ze gaan er niet dood aan. De schorpioen beet zou hierin een passend beeld zijn, je gaat er niet dood aan, maar het is zeer pijnlijk. De beschrijving van die sprinkhanen is reeds bij de profeet Joël te vinden, vooral de gelijkenis met de mens (de boze) en het oprukkend als een leger is beeldend voor het kwade in de wereld. Hun baas is de koning van het onderste deel van de hel (Rabbijnen/Billerbeck)

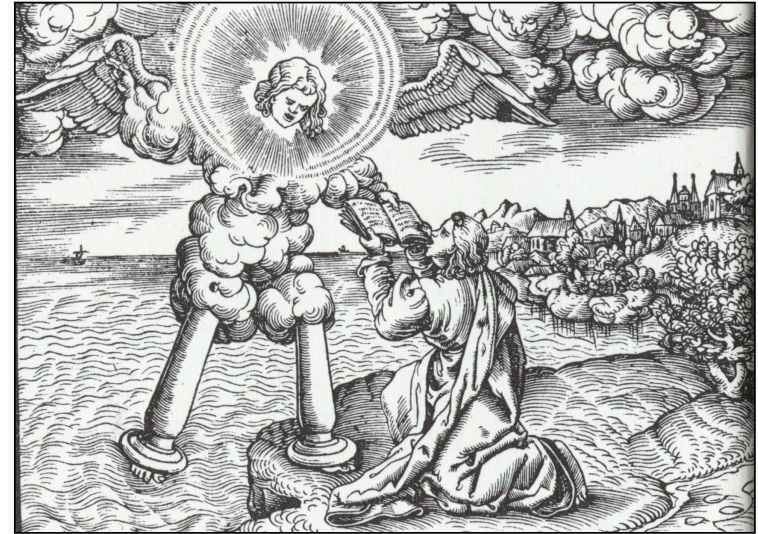

15 De vier engelen¹⁰ werden losgemaakt; ze waren gereedgehouden om juist op dit uur van deze dag, in deze maand van dit jaar, een derde deel van de mensen te doden. 16 Het aantal ruiters van de bereden troepen – ik hoorde hoeveel het er waren – bedroeg tienduizend maal tienduizenden.

¹⁰ Er waren blijkbaar vier boze engelen aan de hoeken van de wereld gebonden (zoals er ook 4 goede waren). Zeworden ook in Esra vernoemd. Die engelen zetten de volkeren aan die over de Eufraat wonen (historisch) – hier als beeld. We zien een parallel met de ruiter van de oorlog., het vuurrode paard, het 2de zegel en later God en Magog. Oorlog is er altijd geweest en is zeker niet de inspiratie van God. Hier worden de mensen lichamelijk niet enkel gepijnigd, maar ook gedood. 200 miljoen toont aan dat het niet enkel gaat over menselijke krachten, maar demonische macht..

2 De geopende boekrol (10,1-11)

1 Ik zag een andere machtige engel uit de hemel neerdalen. Een wolk omhulde hem en de regenboog was om zijn hoofd. Zijn gezicht was als de zon en zijn benen waren als zuilen¹¹

van vuur. 2 Hij hield een kleine boekrol¹² geopend in zijn

¹¹ zuilen van standvastigheid en onwrikbaarheid.

¹² Hij eet de boekrol en in zijn mond was die zo zoet als honing. Dat is dezelfde smaak als van het manna (Ex.16:31). Het kennismaken van het Woord van God is als honing in onze mond. Zijn bevelen zijn een weldaad (vgl. Ps.19:11;119:103). Dat was tenminste bij Ezechiël zo en dat hoort het bij ons ook te zijn. Zelfs wanneer de boodschap niet zo vreugdevol is. Het 'eten van de woorden' wil zeggen, dat de profeet Gods Woord in zijn hart moet opnemen, zoals vs. 10 zegt. Het merkwaardige van dat vers is, dat er eerst gesproken wordt over *opnemen in het hart* en daarna over het *horen met de oren*. Dat is de

hand. Hij zette zijn rechtersvoet op de zee en zijn linkervoet op het land.

omgekeerde volgorde, maar daarmee wordt alle nadruk gelegd op datgene waar het horen voor dient, namelijk dat het opgenomen wordt in het hart. Het moet een stuk van hemzelf geworden zijn. *Het zal uw buik bitter maken*. Johannes krijgt in visionaire toestand op Patmos eveneens bevel om een boek op te eten. Er wordt gesproken over een boekje (10:2,9). Het gaat kennelijk niet om een boekrol die aan twee kanten beschreven is en waar dus heel veel op staat, zoals Ezechiël die te eten kreeg aan het begin van zijn loopbaan als profet. Ook Johannes spreekt trouwens in het begingedeelte van zijn profetie over een boekrol die van binnen en van buiten beschreven is (Openb.5:1). In die rol staat heel het profetisch gebeuren vermeld. Op het moment dat er sprake is van het boekje heeft Johannes al veel bekend gemaakt van *wat er hierna moet gebeuren* (Openb.4:1). De boodschap die hij in het boekje meegedeeld krijgt, is veel minder uitgebreid dan wat Ezechiël aan het begin van zijn loopbaan te eten krijgt en ook veel beperkter dan wat in het boek met de zeven zegelen staat. Overigens is het boekje nu ook weer niet al te klein geweest, want in vs. 8 wordt het een boek genoemd. De belangrijkheid zit hem in de inhoud, niet in de hoeveelheid. Niet onvermeld mag blijven dat Johannes het boekje moet nemen uit de hand van de engel wiens ene voet op de aarde en wiens andere voet op de zee rust. Deze engel stelt volgens vele uitleggers Christus voor, die de heerschappij over het droge en de zee claimt. Het boekje behelst datgene wat met de realisatie van zijn rechten in verbinding staat. Evenmin moeten we over het hoofd zien, dat het gaat om een geopend boekje. Daarmee wordt een tweede contrast met de boekrol van hoofdstuk 5:1 aangegeven: deze laatste was verzegeld, en elke keer als een zegel werd verbroken werd de boekrol verder geopend. Dit boekje is geheel geopend. De profetieën die het bevat liggen open en bloot in hun totaliteit. De tijd van vervulling is kennelijk slechts

kort, anders gezegd de boodschap is bloedernstig. *Bitter in de buik*. Daarna wordt vermeld dat het in zijn mond een zoete smaak geeft. Het is zoet de stem van de Heer te verstaan en kennis te nemen van zijn Woord. Verder nadenken over dat Woord ziet men de ernst van de oordelen en dat geeft een bittere smaak. Het profetisch woord spreekt enerzijds over mooie dingen; het loopt namelijk uit op de verheerlijking van Christus en zijn heerlijk koninkrijk. Anderzijds is de weg waarlangs dit alles verwezenlijkt moet worden een weg van oordeel en gericht is. Het gebruik van de bittere saus van het Pascha had voor joden dezelfde zin. Dat is het einde, daar gaat het allemaal naar toe. In het licht van die aanbidding valt de geschiedenis (eschatologisch voorbehoud)